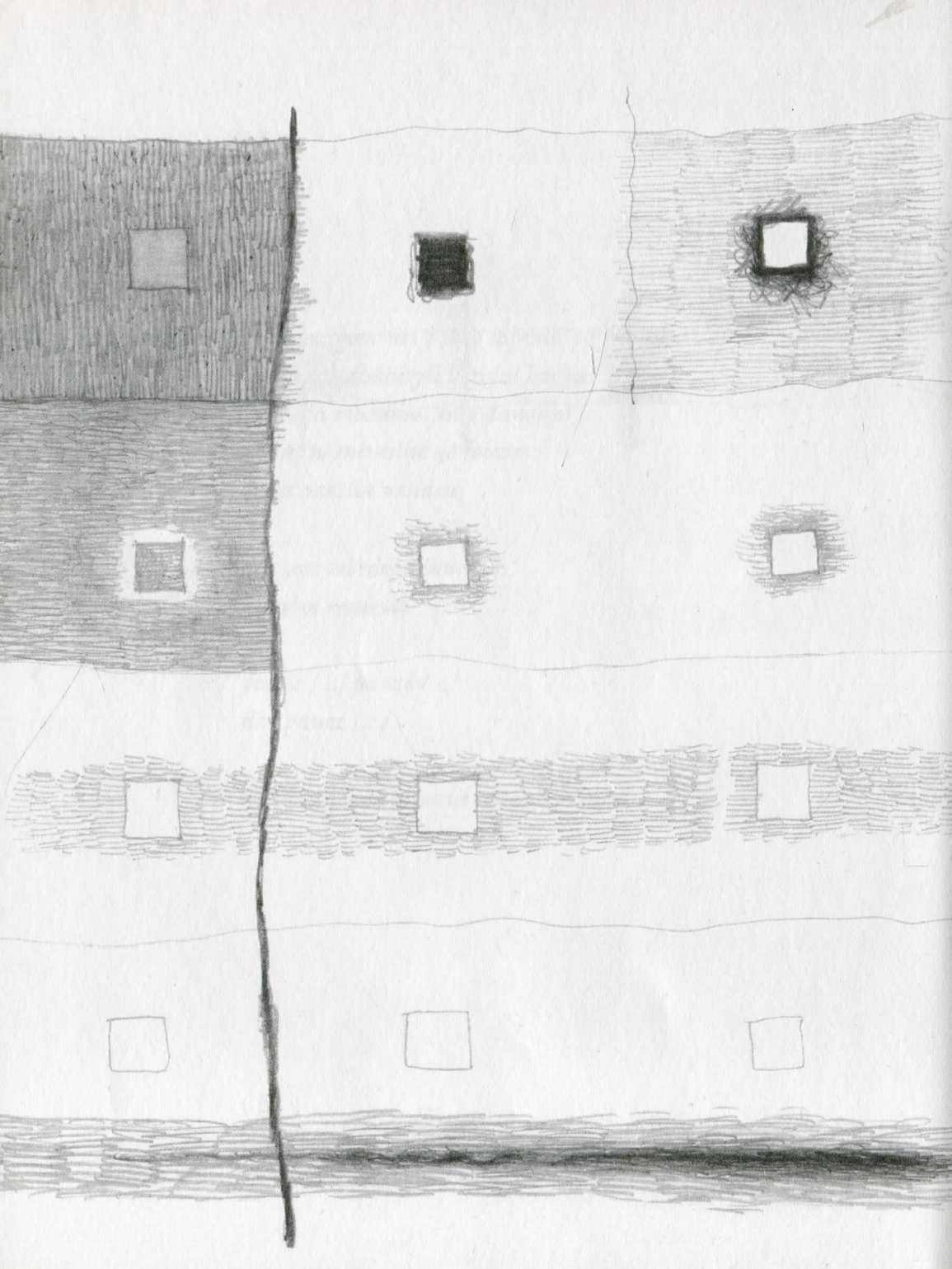

grįžus namo

baisus yra Oriono šešėlis priešais
mano slenkstį: pėdos
nuo Betelgeizės pėdos nuo
Bellatrixo: kas

naudojosi mano ženklais kas
blėso Zodiako rate: skaitė
ištiesto delno linijas

:kieno judesiai tebekybo ore
skriestuvai tebesisuka žvakėse (ant
sienų arbatos garai) kas
įėjo kambarin man uždėjus Mahlerį:
keturi veidai arbatoje – kieno?

atsiųskite man dirvožemio
nuotraukų! paparčių! atsiųskite
man vorų bei skruzdėlynų – visą
mano vaikystės mišką: sugriuvus
paskutinėms pilims kas jas

paliko? kol bėgau be kvapo
tuščiais jūsų butais

✳ ✳ ✳

ryte kai namai leidžias ant pamatų kai
lyg švirkštai pildos kontoros

dieną tingiai teliūskuojant laidams
kaimenėms gnu šuoliuojant šautuvų taikikliuos
vėliau dar vėliau

manekenai kalbasi
lyg jų pirštai laužyta esperanto
scenoje smuikų grūsty mėto rankas baletas

nusenęs lietus dar kabo ant liepų šakų ir
caksi aplinkui olandiški jo kanonai kai vėjas
parkuose groja tuščių butelių skudučiais

pagaliau: baltais traukiniais atvežti
pačiam sapno centre piko valandą
poetiškam Ptolemajaus pasauly